

Abstrakt

Tato diplomová práce se zaměřuje na analýzu jedné z nejvýznamnějších pravomocí amerického Kongresu z čl. I, oddílu 8 Ústavy USA. Z hlediska legislativní činnosti Kongresu byla pravomoc Kongresu regulovat mezistátní obchod klíčová v mnoha právních oblastech. Toto ústavní ustanovení umožnilo Kongresu reagovat na měnící se podmínky společnosti a řadu nových problémů, jímž Spojené státy čelí, zejména pak v oblasti pracovních podmínek, občanských práv, trestního práva, životního prostředí apod. Růst pravomocí federální vlády se však vždy nesetkal s nadšením, zejména pak v prvních třech dekádách 19. století, než začal Nejvyšší soud obchodní klauzuli interpretovat mnohem šířeji, a to dokonce až do té míry, kdy přestala být faktickým omezením pravomocí federální vlády. Tento trend měl být zastaven érou tzv. Nového federalismu a pěti konzervativními soudci, kteří vydali rozhodnutí, která omezila rozsah mezistátní obchodní klauzule. Tato skupina soudců byla nicméně ve svém postoji k tomuto ústavnímu ustanovení velmi nekonzistentní a rozpadla se, což mělo za následek, že Rehnquistova zamýšlená revoluce vztahů mezi federální vládou a státy skončila neúspěchem. Robertsův soud zatím vykazuje o tuto oblast federalismu jen malý zájem, a tak se zdá, že do budoucna zřejmě přijetí dalších rozhodnutí, která by dále omezila rozsah této pravomoci, je nepravděpodobný, zejména pak s ohledem na to, že nejdéle sloužící soudci jsou konzervativci, které by současná demokratická administrativa vyměnit za liberály.

První kapitola práce analyzovala dva základní koncepty ústavní interpretace, a sice originalismus a „*Living Constitution*“. Dále se zabývala základními myšlenkovými východisky těchto konceptů, stejně jako jejich metodami a argumenty jejich hlavních zastánců. Základní přehled o interpretačních metodách je užitečný zejména s ohledem na skutečnost, že se vztahují k dalším otázkám, kterými se zabývá druhá a třetí kapitola.

Druhá kapitola se zabývá historickým rámcem mezistátní obchodní klauzule, včetně motivací, které vedly Otce zakladatele k tomu, aby bylo toto ustanovení inkorporováno do Ústavy USA. Tato kapitola porovnává podobu regulace obchodu v rámci Článků konfederace. Abychom pochopili kontext a argumentaci Nejvyššího soudu pod vedením Williama Rehnquista a Johna Robertse, důraz je kladen především na vývoj dosavadní judikatury v této oblasti.

Poslední kapitola pak srovnává přístupy Rehnquistova a Robertsova soudu: zabývá se politickým kontextem nové jurisprudence, nově jmenovanými soudci a jejich rozhodnutími. Autorka dochází k závěru, že snahy Rehnquistova soudu ohledně redefinice rozsahu pravomoci regulovat mezistátní obchod nebyly zcela úspěšné. Mezi hlavní důvody tohoto neúspěchu řadí autorka vnitřní rozpory v rámci skupiny konzervativních soudců, odpor široké

veřejnosti vůči schopnosti federální vlády řešit celonárodní problémy, zejména pak po několika historických událostech, které rozhodné řešení federální vlády přímo vyžadovaly. Autorka dochází k závěru, že omezení Rehnquistova soudu v této oblasti nebyla dostatečná k tomu, aby došlo k zásadní změně vztahu mezi federální vládou a státy, neboť žádná judikatura éry Nového údělu nebyla přehodnocena. Jinými slovy, Kongres stále může velmi jednoduše projít testem ústavnosti, pokud prokáže, že regulovaná aktivita nebo její předmět někdy během své existence překročil hranice států. Autorka podotýká, že Robertsův soud prokázal prozatím jen malý zájem ohledně oblasti mezistátního obchodu, což by mohlo být odůvodněno tím, že široká veřejnost Nejvyšší soud nepodporuje v tom, aby tato pravomoc federální vlády byla nějak zásadně omezena, neboť to by znamenalo podstatné přehodnocení zákonů, na něž se široká veřejnost během posledních 80 let spoléhala. Autorka dále dochází k závěru, že rozhodnutí soudu ve věci Obamovy zdravotnické reformy bude mít nakonec jen malý praktický dopad a že další restrikce této pravomoci nejsou pravděpodobné.